

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. T. Prutean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, (jud. G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Ghenciu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară,

împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Ruslan Ghenciu și menținută hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 05 mai 2017, reclamantul Ruslan Ghenciu s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, solicitând anularea ordinului nr. 55ef din 06 aprilie 2017, prin care reclamantul a fost sancționat disciplinar cu avertisment.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Ghenciu a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ruslan Ghenciu și menținută hotărârea din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 09 august 2018, Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii a declarat recurs împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la

rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 25 octombrie 2018, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus referință la cererea de recurs declarată de Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii, urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Astfel, potrivit art. 430 al Codului de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

În completare la acest articol, legislatorul a prevăzut în art. 437 alin. (3) al Codului de procedură civilă că, în cazul când recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

Totodată, dispozițiile alin. (3) al art. 15 din Legea cu privire la avocatură stabilesc că, avocatului stagiar i se permite să acorde, contra plată, asistență juridică clientului în cadrul judecătorilor, curților de apel și autorităților publice.

Completul subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, inter alia, Erik ØVLISEN vs. Danemarca, hotărârea din 30 august 2006, sau Kukkonen vs. Finlanda (nr. 2), hotărârea din 13 ianuarie 2009, § 24).

În același context, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță, de dreptul de a fi audiat (a se vedea, inter alia, Lebedinschi vs. Republica Moldova, hotărârea din 16 septembrie 2015, § 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că, în proceduri civile, o persoană poate cu greu să conceapă preeminența dreptului fără existența posibilității de acces la instanțele de judecată (a se vedea, Golder vs. the United Kingdom, hotărâre din 21 ianuarie 1975; Z and Others vs. the United Kingdom, hotărâre din 10 mai 2001; și Kreuz vs. Poland, hotărârea din 19 iunie 2001).

Totuși, „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului. Garantând părților în litigiu un drept efectiv de acces la o instanță care să

hotărăscă asupra „drepturilor și obligațiilor lor cu caracter civil”, articolul 6 § 1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele care să fie utilizate în acest scop.

În acest sens, Curtea Europeană a statuat că restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, *Tinnelly & Sons Ltd and Others* și *McElduff and Others vs. the United Kingdom*, hotărârea din 10 iulie 1998).

Prin urmare, în conformitate cu art. 433 lit. c) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În același context, art. 75 alin. (1), (1¹) al Codul de procedură civilă, prevede că în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți dacă aceștia sînt licențiați în drept și sînt împuterniciți printr-o procură autenticată notarial.

Ansamblul acestor norme de drept urmăresc scopul legitim al protecției intereselor legale ale persoanei reprezentate, întrucât, în conformitate cu art. 75 alin. (4) al Codului de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

În coerența celor expuse supra și reieșind din coroborarea normelor legale aplicabile speței, Completul trage concluzia că în situația în care persoana abilitată cu dreptul de a declara o cerere de recurs alege de a fi reprezentată în proces de o altă persoană, este obligatoriu ca acest reprezentant să întrunească condițiile de valabilitate unei astfel de împuterniciri.

Așadar, fără a contesta în principiu dreptul oricărei persoane de a-și alege benevol reprezentantul, deși prin mandat avocatul stagiar Alina Palii a fost împuternicită de a contesta hotărârile judecătorești și de a semna cererea de recurs, este important de ținut cont de limitările impuse de legislator în acțiunile reprezentanților, în special restricția de reprezentare în instanța de recurs de către un avocat stagiar.

Potrivit materialelor cauzei se evidențiază cert faptul că recursul împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat de Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii, care a semnat propriu – zis cererea supusă examinării.

Din această perspectivă, instanța de recurs stabilește cu certitudine că la această etapă recursul declarat de Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar

Alina Palii este depus de către o persoană care nu este în drept să-l declare, iar, sub sancțiunea art. 433 lit. c) al Codului de procedură civilă, urmează a fi considerat inadmisibil.

În baza celor constatate, Colegiul notează că există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit în situația în care recursurile sunt depuse de persoane care nu sunt abilitate cu acest drept în condițiile legii, iar soluția instanței nu poate fi privită, în principiu, ca o restricție asupra dreptului de acces la un tribunal.

Astfel, având în vedere circumstanțele determinate supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii a fost înaintat de persoana care nu era în drept să-l depună, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. c) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ruslan Ghenciu reprezentat de avocatul stagiar Alina Palii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu